

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 25. S. Niconis Armeni initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ne Theodorum, qui ipsum Imperatorem ^{Sæculum X.}
 futurum prædixerat, rogans, ut Imperium ^{A. C. 969.}
 aliquando consecutus, Manichæos per-
 niciosissima peste & superstitione, quam
 omnes boni abominantur, totum Orien-
 tem inficientes, in Occidentem & loca
 deserta transferret. Fecit postea, quod
 a monacho rogatus fuerat, Imperator, &
 exitiosum hominum genus in Thraciam
 prope Philippopolim migrare compulit,
 maximo Occidentis malo.

§. XXV.

S. Niconis Armeni initia.

Creta Insula a Saracenorum jugo libe-
 rata, nata est occasio Religionem ^{vit. ap. Baro.}
 Christianam postliminio reducendi; ^{a. 961.}
 quod etiam perfectum est labore piissimo
 potissimum S. Niconis, cognomento *Me-*
tanoitis, quod semper in ore haberet
 hanc vocem, quæ Græce significat: *Pæ-*
nitentiam agite. S. Nicon in Ponto or-
 tus parentibus honestissimis, iisdem in-
 sciis, ubi adolevit, fugam arripiens ad
 Monasterium aureæ petræ dictum in fi-
 nibus Ponti & Paphlagoniæ situm se con-
 tulit, ibique sub ejus monasterii, in quo
 Disciplina religiose servabatur, Abbate
 ad duodecimum annum, eximie profe-
 cit. Tum autem Abbas ejus Divinitus
 monitus, ipsum ad conversionem pluri-
 marum gentium vocari, e monasterio di-
 missum

Sæculum X. A. C. 969. missum in regionibus ad Orientem positus Apostolatus sui munus implere iussit; qui illas provincias peragrans, præprimis Armenos ab innumeris, quibus detinebantur, erroribus revocavit.

Exinde Nicon ad Cretam Insulam navigandum sibi esse intellexit, quo Divino quodam nutu vocabatur. Quippe illa nuper quidem a Saracenorum jugo liberata adhuc plena erat scædis vestigiis superstitionis, quæ per annos centum & triginta, quibus rerum potiebatur Mahometani, profundas radices egerat. Ut igitur eo delatus Solenne illud suum, *Penitentiam agite*, inclamare cœpit, attoniti peregrino & inaudito prædicandi genere Insulani animisque incensæ manus importuno Monitori inferre cogitabant; quare missa insolita prædicandi ratione, seorsum aliquibus, quos sapientiores & magis dociles cognoscebat, collocutus blandis verbis ferociam fregit, tumque cœpit occulta cujusque facta vitæque flagitia redarguere. Tunc vero posita ira Sanctum virum venerati sunt, & tanquam Apostolum a Deo missum habuerunt. Totam Insulam Niconis fama complevit, confluxere ad eum universi, & fidem, quam prædicabat, amplexi Sacri Baptismatis lavacro abluti sunt. Ubique reparatæ Ecclesiæ, constituti Presbyteri, Diaconi & Ostiarii, præscriptæ

Sup. lib.
XLVII.
p. 16.

omni q. n.
100.

scriptæ in Opere Divino Caremonia. *Sæculum X.*
 S. Nicon plus duobus annis in Creta. *A. C. 969.*
 commoratus conscensa navi in Epidaurum vela fecit.

§. XXVI.

Novi Archiepiscopatus in Italia.

Nicephorus Imperator, Latinis infensissimus, invidia impellente Polyucto Patriarchæ præcepit, ut Ecclesiam Hydruntinam Metropolitanam deinceps esse constitueret, & neutiquam pateretur, Divina Mysteria in Apulia & Calabria latina lingua celebrari, sed solum Græca, adjiciens, hac tempestate Papas turpi quæstu, communi mercatoribus vitio, & Simonia esse infames. Igitur Polyuctus missis ad Episcopum Hydruntinum literis eum Archiepiscopum creavit, concessa etiam potestate Episcopos in Civitatibus *Acirentola, Turcico, Gravina, Maceria, & Tricarico* consecrandi.

Joannes Papa XIII. quoque in illa parte Italiæ, qua meridiem spectat, duos Archiepiscopatus creavit, antea Ecclesias, nullam nisi Romam Metropolim habentes. Nam Joannes, Roma pulsus, Capuam se receperat; deinde autem Pandulphi illius Civitatis Principis precibus dederat, ut Sedes antea Episcopalis deinceps Archiepiscopalis esset, & primum Archiepiscopum Joannem ejusdem Principis

Hist. Eccles. Tom. XIII. H h cipsis

Luitpr. Legat.

Chro. Cass. l. II. c. 9.